

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1912

гр. София, 16.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **165** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на жалба на Р. Л. Ц., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. А. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-1482463 от 09.12.2025 г., издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 22 ЗАНН е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

На 08.01.2026 г. е подадена и молба, съдържаща искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до значителна вреда за жалбоподателя, изразяващи се в лишаване от месечни доходи, прекратяване на трудовото правоотношение и невъзможността за започване на нова работа, тъй като СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняването му на труд. Като писмени доказателства са представени трудов договор № 244 от 20.11.2025 г., сключен между „Биософ България“ ООД и Р. Л. Ц. и Длъжностна характеристика, от които е видно, че Р. Ц. е назначен на длъжност „шофьор на лекотоварен автомобил“.

Във връзка с указания на съда е представена Заповед № 188 от 10.12.2025 г., подписана от ръководителя на „Биософ България“ ООД, с която е прекратено трудовото правоотношение с Р. Л. Ц., един ден след издаване на оспорената ЗППАМ. Излагат се допълнителни доводи се, че от допуснатото предварително изпълнение на заповедта, жалбоподателят вече търпи значителни вредоносни последици, а именно прекратяване на трудовия договор, което представлява ново обстоятелство по см. на чл. 166, ал. 4 АПК. Посочва също така, че регистрацията на МПС е възстановена още на следващия ден – 10.12.2025 г. и се излагат твърдения, че в случая общественият интерес не е засегнат дори в минимална степен. По изложените доводи се отправя искане към съда да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ЗППАМ № GRAM-1482463 от 09.12.2025 г., издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел

„Пътна полиция“ – СДВР.

Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо Р. Л. Ц. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „г“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия ГА № 4885306 от 09.12.2025 г., съгласно който Р. Л. Ц. виновен е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП - лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП. В ЗППАМ е описано нарушението, а именно: На 09.12.2025 г. около 09:52 ч. в [населено място], ул. „акад. С. М.“ с посока на движение от [улица] към бул. „8-ми Декември“ Р. Л. Ц. управлявал товарен автомобил Д. Докер с рег. [рег.номер на МПС], собственост на ТД „Вилдес Инвест“ ООД, като пред №4 е спрял за проверка и е установено, че водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно и по-конкретно с прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 15 ЗДвП на 13.08.2025 г.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – каквото е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Според съдебната практика и правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с настъпили вече значителни вреди, изразяващи се в прекратяване на трудово правоотношение, респ. лишаване от месечни доходи. В тази връзка от страна на жалбоподателя са ангажирани писмени доказателства – трудов договор

№ 244 от 20.11.2025 г., сключен между „Биософ България“ ООД и Р. Л. Ц. и Длъжностна характеристика, от които е видно, че Р. Ц. е назначен на длъжност „шофьор на лекотоварен автомобил“. Представени са и нови доказателства по смисъла на чл. 166, ал. 2, изречение последно от АПК - Заповед № 188 от 10.12.2025 г., подписана от управителя на „Биософ България“ ООД, с която е прекратено трудовото правоотношение с Р. Л. Ц. един ден след издаване на оспорената ЗППАМ. От същите е видно, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото на труд на жалбоподателя, който към настоящия момент търпи значителни вреди, в т.ч. е с прекратен трудов договор, което е сторено един ден след налагане на оспорената ПАМ и същият е без месечни доходи.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя. Исканото спиране на оспорената принудителна административна мярка е основателно, тъй като жалбоподателят представя нови обстоятелства, с които доказва, че отнемането на СУМПС ще му причини значителни и трудно поправими вреди по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2, изр. 1 АПК, засягащи или накърняващи неговия личен интерес, в т.ч правото му на труд и получаване на месечни доходи, които в случая са противопоставим на обществения интерес.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-1482463 от 09.12.2025 г., издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 22 ЗАНН е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: